NORAKSTS

**ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA**

Lieta Nr.142161511
143/AA43 – 1017 - 13/13

# SPRIEDUMS
**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2013.gada 18.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Kanenberga, tiesneses Z.Kupce un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *V.U.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 4.punktā paredzēto pārkāpumu sakarā ar *V.U.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 20.februāra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektore 2011.gada 3.februārī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.108591712 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) par to, ka transportlīdzeklis Chrysler, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – Transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai */adrese/* pagalmā, Rīgā, kur var neļaut iebraukt, izbraukt citiem transportlīdzekļiem. Tādējādi pārkāptas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 136.2.apakšpunkta prasības, par ko paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[10]panta piektās daļas 4.punktā.

Par minēto pārkāpumu Transportlīdzekļa vadītājam piemērots naudas sods Ls 30 apmērā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, *V.U.* to apstrīdēja.

[2] Ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Iestāde) 2011.gada 22.februāra lēmumu Nr.D57/10 – 6/533 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 21.martā saņemts *V.U.* pieteikums (sūdzība) par Lēmuma atcelšanu.

Sūdzībā norādīts turpmāk minētais.

[3.1] Zeme zem */adrese/* un pagalms pie tā pieder */zemes gabala īpašnieks/* (turpmāk – */zemes gabala īpašnieks/*), tātad tā ir privāta teritorija. Iebraukt tajā ir atļauts tikai ar */zemes gabala īpašnieks/* atļaujām. Tā kā abas */zemes gabala īpašnieks/* atļaujas izsniegtas abiem *V.U.* transportlīdzekļiem, tad *V.U.*, novietojot Transportlīdzekli Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā, nevarēja traucēt citiem transportlīdzekļu vadītājiem, jo tiem šajā teritorijā iebraukt aizliegts.

[3.2] *V.U.* ir izpildījis CSN 136.2.apakšpunktā noteikto pienākumu pārliecināties, ka Transportlīdzeklis netraucēs citiem transportlīdzekļiem, jo zinājis, ka iepriekš minētā nama pagalmā nav atļauts iebraukt nevienam, izņemot *V.U.*. Tātad *V.U.* Transportlīdzeklis nevarēja traucēt citu transportlīdzekļu vadītājiem, jo tiem ir pienākums ievērot uzstādītās ceļa zīmes.

[3.3] Policijas darbinieki uz Sākotnējā lēmumā norādīto vietu ieradās sakarā ar vienu no nama */adrese/* īpašnieku izsaukumiem, jo šī persona *V.U.* novietotā Transportlīdzekļa dēļ no nama pagalma nevarēja izvilkt atkritumu tvertni. Lai *V.U.* varētu saukt pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punktu, nepieciešams konstatēt, ka *V.U.* Transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem. Atkritumu tvertnes izvilkšana no pagalma nav atzīstama par transportlīdzekļu kustību, tāpēc LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punkta piemērošanai nav pamata. Atkritumu tvertni ir iespējams izvilkt no pagalma pirms plkst.9.00 vai pēc plkst.17.30, proti, ārpus *V.U.* darba laika.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemts Iestādes rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka lūdz pieteikumu (sūdzību) noraidīt. Iestādes ieskatā kritiski vērtējama *V.U.* norāde, ka Transportlīdzeklis tika novietots privātajā teritorijā, kur saskaņā ar izsniegtajām caurlaidēm ir atļauts iebraukt tikai diviem (*V.U.*) transportlīdzekļiem, jo policijā tika saņemts trešās personas izsaukums, kurš apliecina, ka *V.U.* Transportlīdzeklis ir traucējis citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 20.februāra spriedumu sūdzība noraidīta un Lēmums atstāts negrozīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Ar Lēmumu *V.U.* piemērots administratīvais naudas sods Ls 30 apmērā par LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, proti, par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

[5.2] Ņemot vērā LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikto, LAPK 149.[10]panta piektās daļas 4.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva objekts ir ceļu satiksmes dalībnieku (transportlīdzekļu vadītāju un gājēju) tiesības uz netraucētu pārvietošanos. Tātad, lai atzītu kādu personu par vainojamu norādītajā tiesību normā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, ir nepieciešams konstatēt gājēju vai transportlīdzekļu vadītāju tiesību uz netraucētu pārvietošanos aizskārumu. Konkrētajā gadījumā nepieciešams noskaidrot, vai *V.U.* Transportlīdzeklis stāvēšanai bija novietots vietā, kur tas neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

[5.3] No lietā esošajām fotofiksācijām (*lietas 31. - 32.lapa*) redzams, ka *V.U.* Transportlīdzeklis novietots nama */adrese/*, Rīgā vārtrūmē, tādējādi neļaujot citiem transportlīdzekļiem iebraukt vai izbraukt no nama pagalma. Minēto apstākli nenoliedz arī *V.U.*, taču nekustamais īpašums – zeme (pagalms un zeme zem nama) */adrese/*, Rīgā pieder */zemes gabala īpašnieks/*, un šajā teritorijā var iebraukt tikai ar tās atļaujām, un abas */zemes gabala īpašnieks/* atļaujas izsniegtas tikai *V.U.*, ko apliecina */zemes gabala īpašnieks/* 2011.gada 10.februāra vēstule Nr.2/011 un tās pielikumi (*lietas 21. - 23.lapa*).

[5.4] Lietā esošās fotofiksācijas apstiprina *V.U.* apgalvojuma patiesumu, ka nama */adrese/*, Rīgā pagalmā atļauts iebraukt vienīgi ar */zemes gabala īpašnieks/* atļaujām, jo pirms iebraukšanas nama pagalmā ir uzstādīta 301.ceļa zīme „Iebraukt aizliegts" ar 842.papildzīmi „Pārējā papildinformācija". Atbilstoši norādītajai papildzīmei 301.ceļa zīme neattiecas uz transportlīdzekļiem ar */zemes gabala īpašnieks/* atļaujām.

301.ceļa zīme saskaņā ar CSN 282.1.apakšpunktu ir aizlieguma zīme, kura nosaka noteiktu ceļu satiksmes ierobežojumu, proti, aizliedz iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem teritorijā, pirms kuras tā uzstādīta.

Vienlaikus tiesa konstatēja, ka CSN paredz izņēmumu no vispārējā regulējuma, proti, saskaņā ar CSN 43.punktu šo noteikumu 42.punktā minētajos gadījumos operatīvā transportlīdzekļa vadītājs drīkst neievērot šo noteikumu parības, izņemot šo noteikumu 35.punkta, 39.1. – 39.7.apakšpunkta un 50.punkta prasības, un prasības, kas tiek noteiktas ar satiksmes regulētāja signāliem. Tā kā prasības, kuras neievērot operatīvā transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts, neietver 301.ceļa zīmi, tiesa secināja, ka operatīvā transportlīdzekļa vadītājam, glābjot cilvēku dzīvību, novēršot draudus sabiedriskajai drošībai un kārtībai un citos CSN 42.punktā paredzētajos gadījumos, ir atļauts iebraukt teritorijā, pirms kuras uzstādīta 301.ceļa zīme „Iebraukt aizliegts".

Ievērojot minēto, tiesa nepiekrita *V.U.* apgalvojumam, ka iebraukšana nama */adrese/*, Rīgā pagalmā ir atļauta tikai *V.U.* saskaņā ar */zemes gabala īpašnieks/* atļaujām un ka atļauju esība ļauj *V.U.* Transportlīdzekli novietot tādā vietā un veidā, ka citu transportlīdzekļu iebraukšana attiecīgajā pagalmā kļūst neiespējama. Līdz ar to tiesa secināja, ka *V.U.*, novietojot Transportlīdzekli Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā, ir pieļāvis LAPK 149.[10]panta piektās daļas 4.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, jo *V.U.* stāvēšanai novietotais

Transportlīdzeklis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem, par ko lietā strīda nav.

[5.5] *V.U.* apgalvojums, ka Transportlīdzekli novietojis nevis nama pagalmā, bet gan nama vārtrūmē tāpēc, ka pagalms bija pilns ar sniegu un nama apsaimniekotājs to nebija izvedis, nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai, jo transportlīdzekļa vadītājam ziemas apstākļos ir jārēķinās ar zināmiem transportlīdzekļu kustības un apstāšanās ierobežojumiem. Šādu ierobežojumu pastāvēšana tiesas ieskatā nevar būt par pamatu CSN pārkāpšanai.

Turklāt, vērtējot norādīto *V.U.* argumentu, tiesa secināja, ja nama apsaimniekotājs 2011.gada 3.februārī, kad tika konstatēts pārkāpums, vēlētos iztīrīt un izvest sniegu no nama pagalma, tam būtu šķēršļi – nama vārtrūmē *V.U.* novietotais Transportlīdzeklis, kurš neļautu nama apsaimniekotājam iebraukt un izbraukt no nama pagalma.

[5.6] Turklāt persona pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punktu saucama arī tādā gadījumā, ja tās novietotais transportlīdzeklis traucē ne vien transportlīdzekļu kustību, bet arī gājēju pārvietošanos.

Atbilstoši Sākotnējā lēmumā un Lēmumā norādītajam Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes darbinieki uz Sākotnējā lēmumā norādīto vietu ieradās sakarā ar trešās personas izsaukumu. Minēto apstākli apstiprina arī *V.U.*, norādot, ka *V.U.* Transportlīdzeklis vienam no nama */adrese/*, Rīgā īpašniekam nav ļāvis izvilkt no pagalma atkritumu tvertni. Tiesa piekrita *V.U.* apgalvojumam, ka atkritumu tvertnes izvilkšana no pagalma nav uzskatāma par braukšanu ar transportlīdzekli, taču vienlaikus uzskatīja, ka minētais apstāklis norāda uz to, ka *V.U.* Transportlīdzeklis tā novietojuma dēļ ir traucējis pārvietoties atsevišķai gājēju kategorijai, piemēram, gājējiem ar ratiņkrēsliem vai velosipēdiem. Tas izriet arī no lietā esošajām fotofiskācijām, kurās redzams, ka attālums no *V.U.* Transportlīdzekļa līdz vārtrūmes sienai ir nepietiekams, lai cauri vārtrūmei varētu izbraukt gājēji, kuri pārvietojas ar ratiņkrēsliem.

[5.7] Ņemot vērā norādīto, tiesa secināja, ka *V.U.* novietotais Transportlīdzeklis ir aizskāris citu ceļu satiksmes dalībnieku tiesības uz netraucētu pārvietošanos, līdz ar to atzīstams, ka *V.U.* ir izdarījis LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, par ko ir saucams pie administratīvās atbildības. Turklāt iepriekš norādīto apsvērumu dēļ tiesas ieskatā *V.U.* izdarītais administratīvais pārkāpums nav atzīstams par maznozīmīgu, līdz ar to *V.U.* atbrīvošanai no administratīvā naudas soda, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, nav pamata.

[5.8] Tiesa, ņemot vērā LAPK 32.panta pirmo daļu, konstatēja, ka *V.U.* naudas sods Ls 30 apmērā uzlikts LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punkta sankcijas ietvaros, kas neparedz rīcības brīvību attiecībā uz piemērojamā soda apmēru. No LAPK 149.$^{10}$panta piektās daļas 4.punkta secināms, ka, pastāvot noteiktiem faktiskiem apstākļiem, ir iespējamas tikai viena veida stingri noteiktas tiesiskās sekas, proti, par transportlīdzekļa novietošanu vietās, kur tas neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos, pārkāpējam ir iespējams piemērot naudas sodu, kuram

likumdevējs ir noteicis konkrētu apmēru – trīsdesmit lati. Likumdevējs nav piešķīris iestādei tiesības veikt lietderības apsvērumus ar mērķi radīt individuālus lēmumus, līdz ar to Iestādei, uzliekot *V.U.* naudas sodu, lietderības apsvērumi nebija jāizdara.

Pastāvot nodibinātajiem apstākļiem, tiesa Lēmumu atzina par tiesisku un pamatotu, savukārt pieteikumu (sūdzību) – par noraidāmu.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 20.februāra spriedumu *V.U.* iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūgts Lēmumu atcelt.

Apelācijas sūdzībā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[6.1] Pretēji spriedumā [5.2] punktā norādītajam Sākotnējā lēmumā un Lēmumā konstatēts, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai */adrese/,* kur var neļaut iebraukt vai izbraukt, nevis neļauj braukt (iebraukt vai izbraukt).

Lai iestātos administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK 149.[10]panta piektās daļas 4.punktu, jākonstatē, ka transportlīdzeklis neļauj (nevis var neļaut) iebraukt vai izbraukt vismaz diviem transportlīdzekļiem. Šādu faktu Iestāde nav konstatējusi, tādēļ nav pierādīta administratīvā pārkāpuma objektīvā puse un tātad arī administratīvā pārkāpuma sastāvs. Iestāde nav konstatējusi arī faktu, ka Transportlīdzeklis stāv vietā, kur tas traucē vismaz divu gājēju pārvietošanos.

[6.2] No Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 250.panta pirmās un otrās daļas izriet, ka tiesa spriedumā nevar papildināt administratīvo aktu, bet tikai juridiski vērtēt to, kas ietverts administratīvajā aktā. Tas izriet no apstākļa, ka APL ir pozitivēts (APL 4.panta pirmās daļas 1.punkts) un konkretizēts (APL 5.pants) privātpersonas tiesību ievērošanas princips, bet šajā likumā nav ietverts un arī judikatūrā un doktrīnā nav atvasināts vai atklāts iestādes tiesību aizsardzības princips.

[6.3] Tiesā ir pārsūdzēts Lēmums, nevis fotofiksācijas, tādēļ tiesai jāvērtē Lēmumā norādītais, nevis jāatsaucas uz fotofiksācijām.

[7] Administratīvajā apgabaltiesā saņemts Iestādes rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un lūdz apelācijas sūdzību noraidīt.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu (*redakcijā, kas stājās spēkā 2012.gada 1.jūlijā*) Administratīvā apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

## Motīvu daļa

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka *V.U.* apelācijas sūdzība nav pamatota un Lēmums ir atstājams negrozīts.

[10] LAPK 289.[13]panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka

pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Savukārt LAPK 299.[22]panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas (ietver LAPK 289.[13]pantu) prasībām.

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, secināms, ka apelācijas instances tiesa, izskatot sūdzību par zemākās instances tiesas nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ja atzīst pārsūdzētā nolēmuma administratīvā pārkāpuma lietā motivāciju par pareizu un pilnībā pietiekamu, var pievienoties zemākās instances tiesas nolēmuma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudot Administratīvās rajona tiesas sprieduma 2012.gada 20.februāra motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi un vispusīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

[11] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11.1] Lēmums administratīvajā pārkāpuma lietā ir pieņemts, izvērtējot visus apstākļus un lietā esošos pierādījumus, kas bija nepieciešami lēmuma pieņemšanai, tostarp lietas materiālos esošās fotofiksācijas, kas konkrētajā gadījumā Administratīvās apgabaltiesas ieskatā ir viens no galvenajiem pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā, kas pierāda *V.U.* vainu.

[11.2] No lietas materiāliem izriet, ka *V.U.* ir pārkāpis CSN 136.2.apakšpunkta, kas noteic, ka aizliegts stāvēt vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos, prasības.

No minētās tiesību normas izriet, ka nav jānoskaidro, kurai konkrētai personai un cik personām traucēja *V.U.* novietotais Transportlīdzeklis, jo tā atrašanās ikdienā izmantojamā vārtrūmē pats par sevi nozīmē to, ka tiek traucēta personu pārvietošanās pa to.

[11.3] *V.U.* apelācijas sūdzībā ir norādījis, ka ne Sākotnējā lēmumā, ne Lēmumā attiecīgie fakti un tiesību normas – CSN 35.punkts, 39.1. - 39.7.apakšpunkts, 42., 43., 50.punkts, uz kuru atsaucas tiesa, nav minētas, kā arī nav minēti tiesas aprakstītie pieņēmumi par iespējamu traucējumu pārvietoties gājējiem ratiņkrēslā vai velosipēdistiem. Šāda tiesas rīcība nav tiesiska, jo kā izriet no APL 250.panta pirmās un otrās daļas, tiesa administratīvajā procesā pārbauda administratīvā akta tiesiskumu, un, to darot, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. No minētā secināms, ka tiesa spriedumā nevar papildināt administratīvo aktu, bet tikai juridiski vērtēt to, kas ietverts administratīvajā aktā.

Apgabaltiesa nepiekrīt apelācijas sūdzībā norādītajam, jo lēmuma, kurā uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar noteikta procesa, kas noteikts

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, ievērošanu. Līdz ar to APL 250.pants, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas, nav piemērojams.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumā norādītajām tiesību normām (CSN 35.punkts, 39.1. - 39.7.apakšpunkts, 42., 43., 50.punkts), pirmās instances tiesa ir atspēkojusi pieteicēja pieteikumā norādītos argumentus.

[12] Ņemot vērā norādīto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un tā atcelšanai nav pamata.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu un 289.[22]panta otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

## nosprieda:

Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2011.gada 22.februāra lēmumu Nr.D57/10 – 6/533 (administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums Nr.108591712) par *V.U.* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10]panta piektās daļas 4.punktā paredzēto pārkāpumu atstāt negrozītu, bet *V.U.* sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

| | | |
|---|---|---|
| Tiesnese referente | *(paraksts)* | S.Kanenberga |
| Tiesneses | *(paraksts)* | Z.Kupce |
| | *(paraksts)* | U.Mihailova |

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Kanenberga
Rīga, 2013.gada 18.februārī